

[Rahbæk Møller]

jelsen af selskabsskatten til andet formål. Så må man erkende, at der er en meget stor risiko for, at hele merprovenuet ganske enkelt fordufter i den blå luft, i hvert fald det første par år.

Det andet problem, som bl.a. er påpeget af Kommunernes Landsforening, er, at regeringens forslag forskyder forholdet mellem stat og kommune, hvad angår provenuet af selskabsskatten.

Nu er det jo velkendt, at det er regeringens politik at klemme kommunerne økonomisk så hårdt som overhovedet muligt, så det kommer for så vidt ikke bag på os, men alligevel! Det følger af et af ministerens svar, at kommunerne gennem en årrække har haft et stærkt faldende provenu på grund af den stigende overgang til selskabsvirksomhed for personligt ejede virksomheder. Derfor synes jeg, det er fuldkommen umotiveret at foretage en forskydning i denne retning. Hvis det endelig skulle være, ville vi snarere foreslå, at man forskød forholdet mellem statslig og kommunal andel i den modsatte retning.

Vi har stillet ændringsforslag på begge disse punkter og vil selvfølgelig anbefale dem til vedtagelse.

### **Bernhard Baunsgaard (RV):**

Jeg skal anbefale, at vi hurtigt gennemfører lovforslaget om bunden opsparing. Før jeg gennemgår lovforslaget og kommer med bemærkninger om dets enkelte dele, er der et enkelt svar, som jeg desværre ikke tidligere har kunnet komme til at give hr. Lykketoft.

Hr. Lykketoft spurgte: hvorfor fik den tredje part ikke besked inden afslutningen af forhandlingerne? Hr. Lykketoft må nu også være ved at have en meget dårlig hukommelse, for han fik besked om, at der var givet besked fra mig til vores forhandlingsleder, hr. Niels Helveg Petersen, om, at der intet måtte foretages, som foruddiskonterede f.eks. et provenu af en kommende skatteforhøjelse, eller hvad det ellers kunne være. Intet måtte lægges i vejen for de kommende skatteformforhandlinger, og som hr. Lykketoft har sagt, er det heller ikke sket.

Der har fra mange sider været ønsket en forhøjelse af selskabsskatten fra 40 til 50 pct., fordi man går ud fra, at man derved kan undgå skattetækning. For ganske få dage siden sagde hr. Anker Jørgensen, at dette

måtte indgå som led i en løsning af vore besværligheder. Hvorfor man så ikke vil være med nu, forstår jeg ikke.

Må jeg sige om den bundne opsparing, at der var naturligtvis forskellige måder, man kunne tænke sig den beregnet på, men da vi har bedst overblik over den skattepligtige indkomst, måtte det blive den, og det længste, vi kan komme væk, er så 1984. Spørgsmålet var, om vi også kunne bruge bruttoindkomsten eller husstandsindkomsten, som et af regeringspartierne medlemmer har nævnt det. Jeg vil gerne sige lidt om dette.

Den skattepligtige indkomst er af visse grunde ikke særlig god. Det er blevet understreget her, at den forskelsbehandler lejere og ejere. Jeg kunne egentlig godt lide at vide, om socialdemokratiet forestiller sig, at man kan se helt bort fra de fradrag, som man har på grund af gæld i huset, i den opsparing på 8 pct. af det, der ligger ud over 150.000. Det er et forbrug, men det er jo ikke et forbrug, man kan komme ud af sådan vupti. Man kan lade være at foretage Mallorcarejser, man kan lade være at drikke vin til maden, men man kan ikke lade være at bo, og derfor synes jeg, socialdemokratiet har pligt til at fortælle os, om man helt vil se bort fra renterne i huset. Jeg synes, det er en væsentlig komplikation, når man siger bruttoindkomst.

Så har hr. Rahbæk Møller nu senest fremført, at det må være oplagt, at i hvert fald investeringsfond for dem, der både er lønmodtagere og erhvervsdrivende, ikke skal med. Må jeg spørge, om hr. Rahbæk Møller har tænkt på, hvad en investeringsfond er. Er det ikke en opsparing, der er bundet i 6 år? Den har oven i købet den fordel fremfor den bundne opsparing, at man ikke bare kan trække den ud uden at komme til at betale skat af den. Det er med andre ord en opsparing, der er skrapere i sine betingelser end den bundne opsparing, som forhåbentlig bliver vedtaget i dag. Der er da ingen grund til at se bort fra den. Hvis den anvendes, sådan som den er tænkt, skal den oven i købet bruges til oprettelse af arbejdspladser. Det kan der da heller ikke være noget galt i.

Jeg tror, at man på grund af de ønsker, man har om at komme væk fra den skattepligtige indkomst – og hr. Lykketoft bruger så stærke ord som, at det er skammeligt, at man ser bort fra administrative vanskeligheder – ikke rigtig har gennemtænkt, hvad det